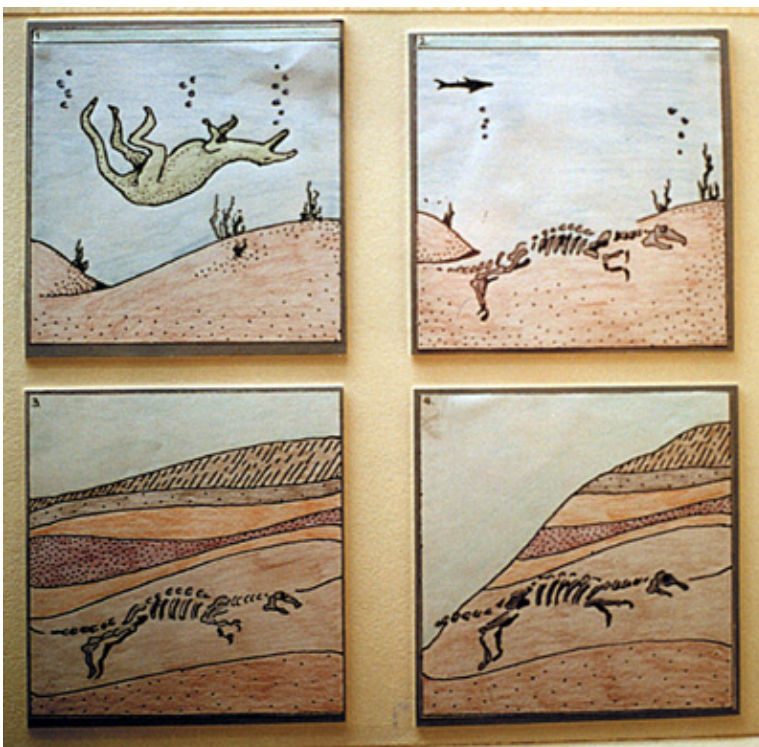


## O mrtvé velrybě

Ondřej Fischer

Ahoj děti, dneska jsem si pro vás připravil příběh, který má trošku zvláštní název: O mrtvé velrybě. Ale nelekejte se, není to žádná hrůzostrašná historka.

Před nedávnem se stala v jižní Austrálii taková věc. Nedaleko pobřeží se objevila mrtvá velryba. Vědci soudili, že umřela buď stářím, nebo na nějakou nemoc. Pohled na ni byl smutný, ale v přírodě to tak chodí. I umřelé zvířátko má v přírodě svůj význam – složí například jako zdroj potravy pro některé, většinou nepříliš vábné živočichy, kteří jsou ale pro fungování přírody naprosto nezbytní. Velryba plavala po hladině, ba částečně vyčnívala z vody a dělala malý ostrůvek. Hned se k ní sjeli žraloci z celého okolí a zahájili horečné úklid. Sjeli se jich tam doslova stovky, a to včetně velkých bílých žraloků. Množství žraloků pak přilákalo tvory mnohem nezodpovědnější – lidi. Na místo se jako na nějakou atrakci sjížděly lodě z širokého okolí a vozily turisty, kteří si řádění žraloků fotili. Proč říkám nezodpovědné lidi? No protože se hned našli výtečníci, kteří z lodiček žralokům sahalí na čumáky, dráždili je, dokonce vyskakovali na mrtvou velrybu a dělali si tam selfie fotky. Bylo jen otázkou času, než se stane nějaká nehoda, a taky se pak stala. Starosta nejbližšího města spolu s policií se rozhodli, že musí této hlouposti učinit přítrž, a protože lidi si nedali na rozumné domlouvání říct, vymysleli plán, že na velrybu přidělají bomby a tak ji potopí, jako se to dělalo za války s válečnými loděmi. Jenže plán selhal – přes tři exploze velryba stále plula na hladině a potopila se až o mnoho týdnů později, až žraloci dokonali své uklízečské dílo.



Proč vám tento příběh říkám? Jaké je z něj poučení? Určitě bychom jich našli víc, ale mě se při čtení této historky ve zprávách vybavil obrázek, který jsme měli v učebnici přírodovědy ve škole. Tady se na něj můžete kouknout. Lidé, kteří nevěří v Pána Boha, si myslí, že život vznikl jen tak sám od sebe. Mají teorii, jak vznikly zkamenělé kosti dinosaurů a dalších pradávných zvířat. Obrázek je přímo z muzea přírodních věd, výstavy pro děti. Pohádka je to hezká, jenže na příkladu mrtvé velryby vidíme, že není pravdivá. Mrtvé zvíře neklesá ke dnu, kde se na něj postupně, po zrcích, nanáší písek, až ho celé zasype a zkamení. Naopak, vědci, kteří se mořskému životu věnují, například profesor Craig Smith z Havajské univerzity přesně popisují, že mrtvá zvířátka v moři plují napřed dosti dlouho na hladině – to je příležitost pro vodní predátory a mrchožrouty, kteří odvedou svůj díl práce. Ke dnu pak klesají jen zbytky, a i ty se následující měsíc hemží životem – krabi, hvězdice, ryby, sliznatky a nejrůznější mořští červi zrecyklují všechno, co není kost. Kostra se tak rozpadne na hromádku kostí. Kostí rozhodně nezůstávají v tvaru, jaké mělo původní zvířátko. A i tato hromádka kostí je odstraněna – pustí se do ní škeble, mušle, další červi a bakterie. Profesor Smith v komentáři uvádí, že za rok až deset let se i kosti velryby rozpadnou na prach a zbyde čisté dno. Je tedy zřejmé, že takto zkameněliny vzniknout nemohou – mrtvé zvířátko musí být hned zasypáno hlínou a to hodně. Jediný způsob, jak mohlo vzniknout tolik zkamenělin, kolik dnes nacházíme, je ten, který uvádí Pán Bůh v Bibli – velká světová potopa. Jsem mu vděčný, že nám v Bibli nechal přesné záznamy, kterým, jak poctivá věda ukazuje, se dá stoprocentně věřit. Díky tomu můžeme věřit i dalším věcem, které nám Pán Bůh v Bibli napsal, například slibu o tom, že Pán Ježíš znovu přijde a vezme nás k sobě. Těším se na to a vy jistě také.